

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114219006
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5114219006.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľky: X. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, Z., proti odporcovi: L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X. XXX, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 17C/179/2014-100 zo dňa 16. decembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť platiť navrhovateľke výživné vo výške 150 Eur mesačne s účinnosťou od 04.06.2014 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 04.06.2014 do 31.12.2015 vo výške 1.345,50 Eur povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným počnúc prvou splátkou splatnou do 3 dní od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia až do úplného zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Konštatoval, že týmto rozhodnutím sa mení rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 6C/154/2003-44 zo dňa 26.05.2004 v časti výživného navrhovateľky.

Okresný súd, vzhľadom na vyslovený záver krajského súdu v jeho uznesení, ktorým bol v poradí prvý rozsudok vydaný v prejednávanej veci zrušený, sa zaoberal tvrdeniami odporcu o jeho osobných a majetkových pomeroch. Vyzval ho na predloženie dôkazov, a to výpisov z jeho bankových účtov vedených v ING BANK Slaski S.A. v období od roku 2013, ako aj jeho tvrdenia o aktívnom hľadaní si zamestnania. Odporca žiadané listiny v súdom stanovenej lehote nepredložil. Okresný súd vychádzal z toho, že o výživnom navrhovateľky bolo naposledy rozhodované v konaní o rozvod manželstva jej rodičov, kde bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej sa odporca zaviazal prispievať na jej výživu sumou 33,50 Eur mesačne, v tomto období odporca pracoval ako živnostník.

Porovnaním aktuálnych potrieb navrhovateľky a jej potrieb v čase posledného rozhodovania o výživnom okresný súd zistil, že navrhovateľka je študentkou vysokej školy mimo miesta svojho bydliska, od času posledného rozhodovania o výživnom uplynulo dlhšie časové obdobie, počas ktorého vzrástli aj životné náklady.

Zistil, že sa zmenila situácia aj na strane odporcu, ktorý je aktuálne evidovaný ako nezamestnaný a poberá dávky v hmotnej núdzi. Odporca však žiadaný dôkaz preukazujúci nemožnosť jeho zaradenia do pracovného pomeru nepredložil. Okresný súd mal ďalej preukázané, že odporca poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 152,10 Eur.

Matka navrhovateľky je zamestnaná a jej príjem predstavuje priemerne mesačne sumu 769 Eur.

Obaja rodičia navrhovateľky majú ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči druhej maloletej dcére R., ktorá je študentkou 2. ročníka strednej školy a na ktorej výživu odporca prispieva sumou 70 Eur.

Poukazujúc na doterajšiu súdnu prax, podľa ktorej iba skutočnosť, že občan je odkázaný na štátnu pomoc (dávku v hmotnej núdzi) nemôže sama o sebe znamenať, že je neschopný so zreteľom na svoj vek alebo zdravotný stav zárobkovej činnosti, alebo za danej situácie nemá možnosť a príležitosť zaobstarať si primerané zamestnanie, okresný súd zvýšil povinnosť odporcu ako otca platiť výživné navrhovateľke. Uviedol, že v konaní nebola preukázaná žiadna skutočnosť, ktorá by bránila odporcovi nájsť si zamestnanie, resp. že mu znižuje schopnosť takého zamestnanie si nájsť. Zdôraznil, že pokiaľ by odporca zodpovedne pristupoval k splneniu svojich zákonných povinností, musí byť v jeho možnostiach dosiahnuť príjem postačujúci na plnenie určenej vyživovacej povinnosti.

Vzhľadom na zvýšenie výživného odo dňa podania žalobného návrhu, t.j. od 04.06.2014 nedoplatok na výživnom za obdobie od tohto dátumu do vyhlásenia rozhodnutia okresný súd vyčíslil ako rozdiel medzi napadnutým rozsudkom priznaným výživným a výživným, ktoré odporca platil dovtedy. Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcovi splácať nedoplatok na výživnom formou splátok.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. Namietal, že okresný súd nezobral do úvahy jeho skutočný súčasný aktuálny príjem a celkovo zhoršenú finančnú situáciu. Neprihliadal na to, že nie je majiteľom žiadnych hnuiteľných ani nehnuteľných vecí a že jeho zdravotný stav mu neumožňuje sa zamestnať. Účet, ktorý si zriadil v Poľsku slúžil len na to, aby mohol byť prijatý v tejto krajine do zamestnania, k čomu však nakoniec nedošlo.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd nepovažoval za dôvodné námietky odporcu, že okresný súd neprihliadal na jeho skutočné osobné a majetkové pomery. Naopak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania a následne z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, okresný súd sa s týmito skutočnosťami dôsledne zaoberal.

V tejto súvislosti je však nutné zdôrazniť, že konanie o vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu, je klasickým sporovým konaním, v ktorom má účastník konania povinnosť tvrdiť rozhodné skutočnosti, označiť a predložiť dôkazy na ich preukázanie (§ 120 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Iba v prípade, že sa rozhoduje o vyživovacej povinnosti povinného rodiča voči maloletému dieťaťu, ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno začať aj bez návrhu (§ 81 ods. 1 O.s.p.) a v tomto prípade je súd povinný vykonať aj ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhlí (§ 120 ods. 2 O.s.p.).

Teda pokiaľ odporca v konaní netvrdil skutočnosti týkajúce sa svojho nepriaznivého zdravotného stavu, ktorý mu neumožňuje zabezpečiť si vyšší príjem, mal na uvádzané skutočnosti označiť, prípadne predložiť dôkazy. Keďže tak neurobil, okresný súd nemohol na tieto prihliadať. Správne vychádzal z doteraz ustálenej judikatúry súdov, že odkázanosť na dávku v hmotnej núdzi bez ďalšieho nepreukazuje nemožnosť občana, ktorý túto poberá, sa zamestnať.

Na základe uvedených skutočností preto krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Navrhovateľke ako účastníčke, ktorá bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná a ktorej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) tieto nepriznal, nakoľko si ich neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.